

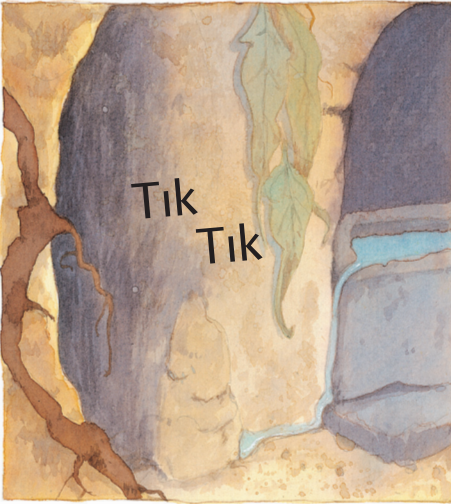

Obur, biraz fazla yemedin mi? Üçüncü tabağın olacak!

Ama tüm öğleden sonra koştum, baba!

Koştun mu?.. Saklambaç oynarken çalılığın altında uyuyakaldın!

Tık Tık

Bu ses ne, baba?

Birisi eve girdi.

Hemen saklanın!

Hey!

Kimse var mı?

Anne, burada tilkiler mi yaşıyor?

Hayır canım, porsuklar.

O zaman niçin tilkilerin yaşadığı yere gitmiyoruz?

Çünkü tilkilerin evini bulamadık!

Mmm, havuç ve yerelması! Kurt gibi açım!

Tabağıma dokunma!

Niçin bütün gün yürüdünüz?

Avcılar evimizi buldu.

Onları gördünüz mü?

Hayır, ama çok gürültü çıkardılar ve içlerinden biri sabun kokuyordu.

Iyyy!

Ööö!

Peki kaçmayı nasıl başardınız?

Onların uzağına çıkan bir geçitten kaçtık.

Harika!

Bunu harika mı buldun? Avcıları hiç de harika bulmam!

Gerçek bir macera!

Sen ve senin maceraların! Evlerini kaybettiklerini ve hatta artık yatacak bir yataklarının olmadığını sana hatırlatırım!

Endişelenmeyin. Başımın çaresine bakmayı bilirim.

Başının çaresine bakmayı biliyor gerçekten!

Biraz kenara kay, yoksa düşeceğim!

Dut şarabımdan tatmak ister misiniz?

Memnuniyetle!

Oğullarınızın yataklarından birini Zıpır'a bırakması gerçekten çok kibar bir davranıştı.

Paylaşmayı öğrenmek o kadar kolay bir şey değil. Hele ki Zıpır gibi tek çocuk için.

Zıpır her zaman kardeşlerinin olmasını hayal etmiştir.

Bu doğru değil! Tek çocuk olmaya bayılıyorum!

Özellikle de babasıyla ayrıldığımdan beri.

Ben de yalnızım. Karımı ağır bir hastalık yüzünden kaybettim.

Oh, çok üzüldüm!

İyi anlaşıyor gibi görünüyorlar.

Hımmmm.